

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 7.3.2008
COM(2008) 131 τελικό

2004/0251 (COD)

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο ΕΚ και το Συμβούλιο 22.10.2004
(έγγραφο COM (2004)718 τελικό – 2004/0251 (COD)):

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής : 9.6.2005

Ημερομηνία γνωμοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρώτη ανάγνωση: 29.3.2007

Ημερομηνία έκδοσης κοινής θέσης: 28.2.2008

2. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Στις 22 Οκτωβρίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Η προτεινόμενη οδηγία έχει ως στόχο να διευκολύνει την πρόσβαση στην επίλυση των διαφορών και να προαγάγει τον φιλικό διακανονισμό τους, ενθαρρύνοντας την προσφυγή στη διαμεσολάβηση και φροντίζοντας για τη δημιουργία ισόρροπης σχέσης μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών. Η πρόταση αυτή είναι μία από τις δράσεις παρακολούθησης της Πράσινης Βίβλου σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών που υποβλήθηκε από την Επιτροπή το 2002. Μια άλλη δράση παρακολούθησης αφορά τον ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές, που θεσπίστηκε από ομάδα ενδιαφερομένων με τη συνδρομή της Επιτροπής και άρχισε να ισχύει τον Ιούλιο του 2004.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

Η πρόταση της Επιτροπής κάλυπτε τη χρήση της διαμεσολάβησης τόσο στις διασυνοριακές όσο και στις εσωτερικές διαφορές διότι θεωρούσε ότι δεν θα ήταν σκόπιμη ούτε ευκταία η προαγωγή της διαμεσολάβησης μόνο στις περιπτώσεις διαφορών που περιλαμβάνουν διασυνοριακά στοιχεία.

Ωστόσο, το κείμενο της κοινής θέσης του Συμβουλίου είναι αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων και η πλειοψηφία τόσο στο Συμβούλιο όσο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας στις

διασυνοριακές υποθέσεις λόγω συσταλτικής ερμηνείας του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚ. Ενόψει αυτών των συνθηκών και με συμβιβαστικό πνεύμα, η Επιτροπή αποδέχεται τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας όπως παρουσιάζεται στην κοινή θέση με την προϋπόθεση ότι ο ορισμός των διασυνοριακών υποθέσεων θα είναι όσο το δυνατόν πιο ευρύς. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η κοινή θέση διευρύνει τον ορισμό των διασυνοριακών υποθέσεων όσον αφορά τα δύο σημαντικότερα άρθρα της οδηγίας, δηλαδή το άρθρο 7 (απόρρητο) και το άρθρο 8 (παραγραφή και αποσβεστικές προθεσμίες).

Όσον αφορά τις διατάξεις για την παραγραφή και τις αποσβεστικές προθεσμίες του άρθρου 8, η κοινή θέση δεν εναρμονίζει τους εθνικούς κανόνες περί παραγραφής και αποσβεστικών προθεσμιών αλλά υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι οι κανόνες τους περί παραγραφής και αποσβεστικών προθεσμιών δεν εμποδίζουν τα μέρη να προσφεύγουν στο δικαστήριο ή σε διαιτησία σε περίπτωση αποτυχίας της προσπάθειάς τους για διαμεσολάβηση. Μια αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει ότι το αποτέλεσμα αυτό πρέπει να επιτευχθεί παρά τις διαφορές των εθνικών νομοθεσιών. Επομένως, η κοινή θέση πληροί τον ίδιο στόχο με αυτόν της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Η κοινή θέση του Συμβουλίου διαφέρει από τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την πρώτη ανάγνωση ιδίως όσον αφορά τις ακόλουθες προτάσεις τροπολογιών.

Η κοινή θέση δεν επιτρέπει εφαρμογή της οδηγίας μέσω εκούσιων συμφωνιών μεταξύ των μερών. Η Επιτροπή συμφωνεί πλήρως με αυτό, διότι η οδηγία επηρεάζει κανόνες σχετικά με δικαστικές διαδικασίες στα κράτη μέλη που δεν μπορούν πάντα να τροποποιούνται με συμφωνίες μεταξύ των μερών.

Η υποχρέωση δημοσίευσης του ευρωπαϊκού κώδικα δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές στην Επίσημη Εφημερίδα, της οποίας η εκπλήρωση είχε καταστεί αδύνατη λόγω του γεγονότος ότι ο κώδικας δεοντολογίας δεν αποτελούσε πράξη των θεσμικών οργάνων, αντικαταστάθηκε από την υποχρέωση δημοσίευσης του κώδικα δεοντολογίας στο Διαδίκτυο. Επιπρόσθετα, η Επιτροπή δεσμεύεται να συμπεριλάβει μνεία του κώδικα δεοντολογίας στο Δελτίο της ΕΕ κατά την ενημέρωση για την έκδοση της οδηγίας. Αυτές οι υποχρεώσεις γίνονται δεκτές από την Επιτροπή.

Όσον αφορά τη ρήτρα επανεξέτασης στο άρθρο 11, η κοινή θέση απαιτεί από την έκθεση της Επιτροπής να λάβει υπόψη την εξέλιξη της διαμεσολάβησης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάτι που γίνεται δεκτό από την Επιτροπή.

Συνολικά, η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί την κοινή θέση, η οποία παρόλο που τροποποιεί ορισμένα στοιχεία της αρχικής πρότασης της Επιτροπής, παραμένει πιστή στο στόχο της διευκόλυνσης της πρόσβασης στην επίλυση των διαφορών και στην προαγωγή του φιλικού διακανονισμού τους, ενθαρρύνοντας την προσφυγή στη διαμεσολάβηση και φροντίζοντας για τη δημιουργία ισόρροπης σχέσης μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η Επιτροπή αποδέχεται την κοινή θέση διότι περιλαμβάνει τα βασικά στοιχεία της αρχικής της πρότασης.